

„Bratstvo nie je krásnym nesplnitelným snom“ (31)

V katechéze pápež Lev XIV. vyzval k budovaniu autentických vzťahov, ktoré prekonávajú egoizmus a rozdelenia, aby sme mohli žiť ako skutoční bratia: „Prosme vzkrieseného Pána, aby nám udelil dar bratstva a naplnil nás svojím Duchom Svätým“.

12.11.2025

IV. Kristovo zmŕtvychvstanie a výzvy súčasného sveta

4. Velkonočná spiritualita oživuje bratstvo

Čítanie: Jn 15, 12 – 14

(Ježiš povedal svojim učeníkom:)
„Toto je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem.“

Drahí bratia a sestry, požehnaný deň a vitajte!

Viera v Kristovu smrť a zmŕtvychvstanie a život vo veľkonočnej spiritualite vlievajú do nášho života nádej a povzbudzujú nás investovať do dobra. Pomáhajú nám najmä milovať a pestovať bratstvo, ktoré je nepochybne jednou z veľkých výziev pre súčasné ľudstvo – ako to jasne vnímal pápež František.

Bratstvo vyrastá z hlboko ľudskej skutočnosti. Sme schopní vzťahov a – ak chceme – vieme medzi sebou budovať opravdivé putá. Bez vzťahov, ktoré nás od začiatku života nesú a obohacujú, by sme nemohli prežiť, rásť ani sa učiť. Tieto vzťahy majú mnohé podoby a rôznu intenzitu i hĺbku. Isté však je, že naša ľudskosť sa naplňa najlepšie vtedy, keď sme spolu a žijeme spolu, keď dokážeme zažívať skutočné, nie formálne putá s ľuďmi, ktorí sú nám nablízku. Ak sa uzavrieme do seba, riskujeme, že ochorieme na

osamelosť, ba aj na narcizmus, ktorý sa o druhých zaujíma len z vlastného záujmu. Potom sa z druhého človeka stáva len niekto, od koho chceme brať, no nie sme pripravení naozaj dávať, darovať sa.

Dobre vieme, že aj dnes bratstvo nie je samozrejmosťou, nie je niečím spontánnym. Mnohé konflikty, vojny roztrúsené po svete, spoločenské napätia a pocity nenávisti skôr dokazujú opak. A predsa bratstvo nie je krásnym, ale nemožným snom, nie je túžbou zopár idealistov. Aby sme však prekonali tiene, ktoré ho ohrozujú, musíme sa vrátiť k prameňom – čerpať svetlo a silu z toho, ktorý jediný nás oslobodzuje od jedu nepriateľstva.

Slovo „brat“ pochádza zo starobylého koreňa, ktorý znamená starať sa, mať na srdci, podopierať a udržiavať. Ak ho rozšírime na každého človeka, stáva sa výzvou a pozvaním. Často si

myslíme, že úloha brata či sestry sa viaže len na príbuzenský vzťah, na pokrvnosť, na príslušnosť k tej istej rodine. No dobre vieme, ako veľmi môžu nezhody, rozkol, ba aj nenávisť spustošiť aj vzťahy medzi príbuznými, nielen medzi cudzími.

To ukazuje, aké naliehavé je dnes znovu premyslieť pozdrav, ktorým sa svätý František z Assisi obracal na všetkých – bez ohľadu na zemepisný, kultúrny, náboženský či názorový pôvod. Omnes fratres – „všetci sme bratia“ – bol inkluzívny spôsob, ktorým svätý František dával všetkým ľuďom rovnakú dôstojnosť, lebo ich vnímal v spoločnom údele dôstojnosti, dialógu, prijatia a spásy. Pápež František toto Františkovo chápanie „chudáčika z Assisi“ znovu oživil a po osemsto rokoch zdôraznil jeho aktuálnosť v encyklike *Fratelli tutti*.

To slovo „všetci“, ktoré pre svätého Františka znamenalo otvorený znak univerzálneho bratstva, vyjadruje podstatnú črtu kresťanstva: od samého začiatku je totiž kresťanské posolstvo Dobrou zvesťou určenou pre spásu všetkých, nikdy nie výlučne alebo súkromne. Toto bratstvo má základ v Ježišovom prikázaní, ktoré je nové preto, že ho on sám uskutočnil – ako prehojné naplnenie Otcovej vôle. Vďaka nemu, ktorý nás miloval a vydal seba samého za nás, môžeme aj my milovať a dávať život za druhých – ako deti jedného Otca a ako praví bratia v Ježišovi Kristovi.

Ježiš nás miloval „až do krajnosti“, hovorí Jánovo evanjelium (porov. *Jn* 13, 1). Keď sa blížilo jeho utrpenie, Učiteľ dobre vedel, že sa jeho pozemský čas končí. Cítil strach z toho, čo má prísť, zakúšal najstrašnejšie muky a opustenosť. Jeho zmŕtvychvstanie na tretí deň je

začiatkom nových dejín. Učeníci sa stávajú skutočnými bratmi – po dlhom čase spoločného života – nie iba vtedy, keď prežívajú bolesť z Ježišovej smrti, ale najmä vtedy, keď ho spoznávajú ako Zmŕtvychvstalého, prijímajú dar Ducha Svätého a stávajú sa jeho svedkami.

Bratia a sestry sa navzájom podopierajú v skúškach, neodvracajú sa od tých, ktorí sú v núdzi. Plačú i radujú sa spolu v čínorodom duchu jednoty, dôvery a vzájomného zverenia. Je to dynamika, ktorú nám sám Ježiš zanechal: „Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás“ (porov. *Jn* 15, 12). Bratstvo darované Kristom, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, nás oslobodzuje od negatívnej logiky sebecka, rozdelenia a moci, vracia nás k nášmu pôvodnému povolaniu – v mene lásky a nádeje, ktoré sa obnovujú každý deň.

Zmŕtvychvstalý nám ukázal cestu, po ktorej máme kráčať spolu s ním, aby sme sa cítili – a skutočne boli – „všetci bratmi“.

Preklad Martin Jarábek

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/bratstvo-nie-je-krasnym-
nesplnitelnym-snom/](https://opusdei.org/sk-sk/article/bratstvo-nie-je-krasnym-nesplnitelnym-snom/) (21.03.2026)